

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocata Pascal Iuliana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Bahnaru Radu xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.05.2018 – 19.04.2019;

Instanță de apel: 05.06.2019 - 24.09.2020;

Instanță de recurs: 23.11.2020 - 14.12.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 aprilie 2019, Bahnaru Radu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.art.27, 190 alin.(5) Cod penal, la 8 ani și 5 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitatea de antreprenorial pe un termen de 5 ani.

- art.196 alin.(4) Cod penal, la 2 ani și 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitatea de antreprenorial pe un termen de 5 ani.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de către Alună Valeriu.

S-a dispus de a încasa din contul lui Bahnaru Radu în beneficiul lui Alună Valeriu cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune suma de 45 000 euro, în valută națională conform cursului oficial al BNM la momentul executării sentinței, cu includerea în suma recuperării prejudiciului a sumei de 2 000 lei care a fost transferată lui Alună Valeriu la data de 20.03.2019 conform ordinului de încasare a numerarului nr.7215 din 20 martie 2019.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Bahnaru Radu în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru instrumentarea cauzei penale în sumă de 1 400 lei, cheltuieli judiciare fiind trecute în contul statului.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Bahnaru Radu, în perioada lunii mai-iunie 2016, a purtat negocieri cu Valeriu Alună, cunoștința comună a lui Bahnaru Radu și Mihalachi Iurie, (ambii cofondatori SRL ”Green Hills Mall”),

de o perioadă de peste 10 ani, în care fiind stabilite relații de încredere reciprocă, care fiind interesat în participarea cu Mihalachi Iurie în proiectul imobiliar comun, prin valorificarea terenurilor pentru construcții, deținute de către "Green Hills Mall" SRL, din mun. Chișinău str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, iar pe final au convenit pentru înstrăinarea cotei sale de 50% din capitalul statutar al SRL "Green Hills Mall", cu activele deținute sub forma de dreptul de locațiune asupra terenurilor pentru construcții menționate.

Însă anterior, în perioada anilor 2013 - 2015, Bahnaru Radu deținând cota de 50% din capitalul social al SRL "Green Hills Mall", acționând în complicitate cu alte persoane, au deposedat "Green Hills Mall" SRL de dreptul de locațiune asupra terenurilor pentru construcții, din mun. Chișinău str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, prin transmiterea ilicită și înregistrarea dreptului de locațiune asupra terenurilor menționate după SRL "SH Imobil", SRL "SDG Comerț" și SRL "SDG Consulting", firme gestionate de facto, inclusiv și de către Bahnaru Radu, fapt necunoscut de către Mihalachi Iurie și Alună Valeriu.

Astfel, la situația din luna mai 2016, "Green Hills Mall" SRL nu mai deținea careva active, cu excepția capitalului statutar de 5 400 lei.

Prin urmare, Bahnaru Radu, în perioada lunilor mai-iunie 2016, acționând în scop de profit, urmărind scopul atât dobândirii ilicite a mijloacelor bănești de la Alună Valeriu în sumă de 178 500 euro, cât și nerambursării mijloacelor bănești luate anterior de la ultimul ca împrumut, în sumă de 21 500 euro, știind cu certitudine că SRL "Green Hills Mall" nu mai deține careva active, prin urmare cota sa de 50 % din capitalul statutar neprezentând careva valoare economică, abuzând de încrederea lui Alună Valeriu și înșelăciune, sub pretextul înstrăinării cotei sale de 50 % deținute în SRL "Green Hills Mall", cu activele-terenurile deținute în folosință pentru construcții din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, a solicitat și pe final au convenit cu Valeriu Alună asupra prețului tranzacției de 200 000 euro, bani care urmau a fi transmiși lui Bahnaru Radu în rate.

Prin urmare Bahnaru Radu, continuând acțiunile sale infraționale în vederea intrării în posesie a banilor în sumă de 178 500 euro, la 14.06.2016 a prezentat lui Alună Valeriu și au încheiat Acordul privind vânzarea cotei în firma "Green Hills Mall" SRL, datat cu 14.06.2016. Potrivit pct. 1) al Acordului menționat, Bahnaru Radu în calitate de vânzător, iar Alună Valeriu în calitate de cumpărător, cumpără cota parte în marine de 50% în capitalul social al "Green Hills Mall" SRL, potrivit pct. 2) prețul de vânzare este de 200 000 euro, iar conform pct. 3) prețul va fi achitat în rate nu mai târziu de 31.12.2016, (prima tranșă 50 000 euro până la 30.06.2016, tranșa doi - suma de 50 000 euro, până la 30.09.2016 și tranșa trei – 100 000 euro până la 31.12.2016). Conform prevederilor pct. 4), contractul de vânzare-cumpărare se va încheia o dată cu achitarea primei tranșe.

Astfel, Bahnaru Radu în perioada 14-17 iunie 2016, continuând acțiunile sale infraționale, în vederea intrării în posesie a banilor, conform condițiilor stipulate în acordul menționat, de achitare de către Alună Valeriu a primei tranșe de 50 000 euro, a primit de la Alună Valeriu direct cât și la solicitarea sa, prin intermediul fratelui său, Bahnaru Octavian, bani în sumă totală de 28 500 euro, iar împrumutul acordat lui Bahnaru Radu în sumă de 21 500 euro, a fost stins, intrând în suma achitării a primei tranșe, în sumă de 50 000 euro (28 500+21 500=50 000).

Prin urmare, Bahnaru Radu urmărind planul său infrațional de însușire în continuare a banilor de la Alună Valeriu, după primire a banilor sub forma primei tranșe în sumă de 28 500 euro și stingerii datoriei față de Alună Valeriu, în sumă de 21 500 euro, la 17.06.2016, Banaru Ruslan, reprezentat de către Cibric Ruslan,

încheie cu Alună Evelina, fiica lui Alună Valeriu, contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale de 50 % din ”Green Hills Mall” SRL nr. 702 din 17.06.2016 înregistrat la Camera înregistrării de Stat la 27.06.2016, intenționând primirea restului banilor în sumă de 150 000 euro.

Însă, după încheierea contractului de vânzare-cumpărare al părții sociale de 50 % din SRL ”Green Hills MAU” nr. 702 din 17.06.2016 și achitării de către Alună Valeriu lui Bahnaru Radu primei tranșe de 50 000 euro, pe parcursul lunii iulie 2016, primul, împreună cu Mihalachi Iurie, consultând baza de date ÎS ”Cadastru” a constatat faptul trecerii anterioare dreptului de folosință asupra terenurilor pentru construcții de la SRL ”Green Hills Mall” către alte întreprinderi, conștientizând că a fost înșelată de către Bahnaru Radu, în scopul însușirii de la acesta a banilor în sumă totală de 200 000 euro. Fapt reproșat de către Alună Valeriu lui Bahnaru Radu cu solicitarea de ai restitui toți banii primiți de la el în sumă totală de 50 000 euro.

Prin urmare, pe motivul că acțiunile intenționate a lui Bahnaru Radu îndreptate nemijlocit spre însușirea banilor în sumă totală de 178 500 euro, echivalent a 3 938 623 lei BNM din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul, în scopul recuperării prejudiciului cauzat lui Alună Valeriu, în sumă totală de 50 000 euro, la 12.08.2016, în oficiul lui Alună Valeriu din mun. Chișinău, str. Miron Costin 7, bir. 409 a, Bahnaru Radu a restituit ultimului banii în sumă de 5 000 euro, iar pentru restul banilor ce urma a fi restituiți în sumă de 45 000 euro, a întocmit contractul de împrumut nr. 1 din 12.08.2016, cu obligarea restituirii în termen de 3 luni, bani nerestituiți până în prezent.

În asemenea circumstanțe, prima instanță a constatat, că Bahnaru Radu a săvârșit tentativă de însușire prin înșelăciune și abuz de încredere a mijloacelor bănești de la Alună Valeriu, în sumă totală de 178 000 euro, echivalent a 3 938 623 lei BNM, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Bahnaru Radu în baza art.art.27, 190 alin.(5) Cod penal, tentativă de escrocherie, adică însușire prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari.

Tot Bahnaru Radu, în perioada lunilor mai-iunie 2016, acționând în scop de profit, urmărind scopul cauzării daunelor materiale prin înșelăciune și abuz de încredere prin nerambursarea mijloacelor bănești luate anterior de la Alună Valeriu ca împrumut, în sumă de 21 500 euro, cât și dobândirii ilicite a mijloacelor bănești de la ultimul în sumă de 178 500 euro, știind cu certitudine că SRL ”Green Hills Mall” nu mai deține careva active, prin urmare cota sa de 50 % din capitalul statutar neprezentând careva valoare economică, abuzând de încrederea lui Alună Valeriu și înșelăciune, sub pretextul înstrăinării cotei sale de 50 % deținute în SRL ”Green Hills Mall”, cu activele-terenurile deținute în folosință pentru construcții din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, a solicitat și pe final au convenit cu Alună Valeriu asupra prețului tranzacției de 200 000 euro, bani care urmau a fi transmiși lui Bahnaru Radu în rate, cu includerea în preț a sumei primite ca împrumut.

Prin urmare Bahnaru Radu, continuând acțiunile sale infracționale în vederea nerestituirii banilor împrumutați, la 14.06.2016 a prezentat lui Alună Valeriu și au încheiat Acordul privind vânzarea cotei în firma ”Green Hills Mall” SRL, datat cu 14.06.2016. Potrivit pct. 1) al Acordului menționat, Bahnaru Radu în calitate de vânzător, iar Alună Valeriu în calitate de cumpărător, cumpără cota parte în mărime de 50% în capitalul social al ”Green Hills Mall” SRL, potrivit pct. 2) prețul de vânzare este de 200 000 euro, iar conform pct. 3) prețul va fi achitat în rate nu mai târziu de 21.12.2016, (prima tranșă – 50 000 euro până la 30.06.2016, tranșa doi -

suma de 50 000 euro, până la 30.09.2016 și tranșa trei – 100 000 euro, până la 31.12.2016). Conform prevederilor pct. 4) contractul de vânzare-cumpărare se va încheia odată cu achitarea primei tranșe.

Astfel, Bahnaru Radu în perioada 14-17 iunie 2016, continuând acțiunile sale infracționale, în vederea nerambursării banilor împrumutați cât și intrării în posesie a banilor, conform condițiilor stipulate în Acordul menționat, de achitare de către Alună Valeriu a primei tranșe de 50 000 euro, a primit de la Alună Valeriu direct cât și la solicitarea sa, prin intermediul fratelui său, Bahnaru Octavian, bani în sumă totală de 28 500 euro, iar împrumutul acordat lui Bahnaru Radu în sumă de 21 500 euro, a fost stins, intrând în suma achitării a primei tranșe, în sumă de 50 000 euro (28 500+21 500=50 000).

Prin urmare, Bahnaru Radu urmărind planul său infracțional de cauzare a daunelor materiale lui Alună Valeriu prin nerambursarea banilor primiți anterior ca împrumut în sumă de 21 500 euro, după primire a banilor sub forma primei tranșe a banilor în sumă de 28 500 euro și stingerii datoriei față de Alună Valeriu, în sumă de 21 500 euro, la 17.06.2016 Bahnaru Ruslan, reprezentat de către Cibric Ruslan, încheie cu Alună Evelina, fiica lui Alună Valeriu, contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale de 50 % din ”Green Hills Mall” SRL nr. 702 din 17.06.2016, înregistrat la Camera înregistrării de Stat la 27.06.2016, intenționând primirea restului banilor în sumă de 150 000 euro.

Însă, după încheierea contractului de vânzare-cumpărare al părții sociale de 50 % din ”Green Hills Mall” SRL nr. 702 din 17.06.2016 și achitării de către Valeriu Alună lui Bahnaru Radu primei tranșe de 50 000 euro, pe parcursul lunii iulie 2016, primul, împreună cu Mihalachi Iurie, consultând baza de date ÎS ”Cadastru” a constatat faptul trecerii dreptului de folosință asupra terenurilor pentru construcții de la SRL ”Green Hills Mall” către alte întreprinderi, conștientizând că a fost înșelat de către Bahnaru Radu, în scopul însușirii de la acesta a banilor în sumă totală de 200 000 euro. Fapt reproșat lui Bahnaru Radu.

Prin urmare, Bahnaru Radu în scopul recuperării prejudiciului cauzat lui Valeriu Alună, în sumă totală de 50 000 euro, din care 28 500 euro primiți în numerar, iar 21 500 euro suma împrumutului nerestituit, la 12.08.2016, în oficiul lui Alună Valeriu din mun. Chișinău, str. Miron Costin 7, bir. 409a, a transmis ultimului banii în sumă de 5 000 euro, iar pentru restul sumei ce urma a fi restituită de 45 000 euro. Bahnaru Radu a întocmit contractul de împrumut nr. 1 din 12.08.2016 cu obligarea restituirii restului banilor în sumă de 45 000 în termen de 3 luni, nerestituită până în prezent.

În asemenea circumstanțe, s-a constatat, că Bahnaru Radu a săvârșit infracțiunea de cauzare de daune materiale în proporții deosebit de mari lui Alună Valeriu prin înșelăciune și abuz de încredere, prin urmărirea scopului de nerestituire a împrumutului în mărime de 21 500 Euro, echivalent a 475 733 lei BNM, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Bahnaru Radu în baza art.196 alin.(4) Cod penal, adică cauzarea de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții deosebit de mari.

3. Avocata Pascal Iuliana în numele inculpatului Bahnaru Radu a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Bahnaru Radu să fie achitat.

De asemenea, avocata Pascal Iuliana în numele inculpatului Bahnaru Radu a depus apel suplimentar, prin care a înaintat solicitări similare primului apel.

În motivarea apelului, apărarea a invocat că ordonanța de pornire a urmăririi penale este viciată. Astfel, a evidențiat că la data de 15 august 2016, Bahnaru Radu a depus un autodenunț către Centru Național Anticorupție, Procuratura Generală, Procuratura sect. Ciocana și Ministerul Afacerilor Interne (f.d. 49). La f.d. 52 acesta a declarat că ”pentru a mă proteja înainte de a face prezentul autodenunț, am efectuat vânzarea cotei mele părți, în mărime de 50% din capitalul social al ”Green Hills Mall” către o altă persoană.”

A reținut că, Bahnaru Radu se expune în autodenunț și la acest capăt de cerere, însă organul de urmărire penală nu îi dă apreciere în temeiul art.274 Cod de procedură penală.

Reiterând prevederile art.art.274, 262 Cod de procedură penală, apărarea a notat că organul de urmărire penală a evitat să se expună cu referire la faptele din autodenunț, cu toate că era obligat în termen de 30 zile din momentul informării. Mai mult, cu referire la seria de explicații, denunțuri și autodenunțuri, la data 18 noiembrie 2016 a fost depusă o explicație în cadrul Procuraturii Ciocana.

A enunțat că, pe parcursul examinării cauzei penale nr. 2016482044, Bahnaru Radu a fost audiat mai mult de 10 ori, precum și restul participanților pe dosar. Astfel, a considerat că urmează a fi reținute aspecte ce vizează confruntarea cu Alună Valeriu. Apărarea a mai subliniat că, a înaintat o cerere prin care a solicitat numirea unei confruntări între pretinsa parte vătămată Alună Valeriu și Bahnaru Radu, însă cererea apărării a fost refuzată, atât de procurorul care gestionează cauza cât și de procurorul ierarhic superior. Aceste refuzuri reprezintă o vădită încălcare a drepturilor lui Bahnaru Radu, or scopul confruntării este aflarea adevărului. De asemenea, a mai indicat că Bahnaru Radu a depus un autodenunț, cu referire la toate circumstanțele care i-au fost cunoscute, a înregistrat și explicații în cadrul mai multor instituții de drept.

Avocata a atras atenția instanței de apel asupra explicațiilor depuse suplimentar după auto-denumț, înregistrate în cadrul Procuraturii Ciocana la 18.11.2016, în care Bahnaru Radu a indicat că ” imediat după vânzarea cotei a transmis toate actele ce țin de firmă lui Miahlahchi Iurie prin Alună Valeriu”. Astfel, în toate explicațiile, audierile și denunțurile depuse, inculpatul a indicat că a vândut cota lui Alună Valeriu. Actele depuse îmbracă forma prevăzută la art.262 Cod de procedură penală, în ciuda acestui fapt, procuratura a pornit o cauză penală abia la 18 decembrie 2017, peste un an și o lună după sesizare. La data de 3 decembrie 2016, Bahnaru Radu a fost pus sub învinuire pe cauza penală nr. 2016482044, fiindu-i imputată comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal. Cu referire la celelalte fapte invocate în denunț, acuzarea s-a expus după depășirea termenului legal de 30 zile.

În opinia apărării punerea sub învinuire a lui Bahnaru Radu la data 15 martie 2018, s-a realizat în afara termenului de 3 luni reglementat de art.63 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, în consecință învinuitului fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece calitatea sa de bănuit în cazul dat se impunea a fi calculată din data depunerii autodenunțului, adică din 15 august 2016.

Apărarea a mai remarcat că, organul de urmărire penală a încălcat dreptul prevăzut de art.22 Cod de procedură penală, de a nu fi urmărit de mai multe ori pentru aceeași faptă, drept prevăzut și în art.4 al Protocolului nr.7 CEDO. În special, s-a ignorat faptul că, în ordonanța de pornire a urmăririi penale a fost indicat expres că se dispune pornirea urmăririi penale în privința lui Bahnaru Radu la bănuirea acestuia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.244 Cod penal, și, făcând trimitere la prevederile art.63 Cod de procedură penală, eronat a considerat că norma procesuală

enunțată nu prevede că prin ordonanța de pornire a urmăririi penale persoana poate fi recunoscută ca bănuit.

În continuare, a reiterat dispoziția art.22 alin.(2) Cod de procedură penală, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale împiedică punerea repetată sub învinuire a aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii au afectat hotărârea respectivă, prevederi similare se regăsesc și în art.4 din Protocolul nr.7 din CEDO.

În acest sens, apărarea a reținut că din redacția dispozitivului ordonanței de pornire a urmăririi penale rezultă că organul de urmărire penală chiar din momentul inițial al pornirii urmăririi penale i-a atribuit lui Bahnaru Radu statutul procesual de bănuit, așa cum a indicat concret încadrarea juridică a infracțiunii și că de această infracțiune este bănuit Bahnaru. Prin urmare, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit în sensul dispoziției art.63 alin.(1) Cod de procedură penală, este considerată acea ordonanță în care organul de urmărire penală pentru prima dată de la pornirea urmăririi penale expune fapta infracțională ca pe o faptă deja constatată și săvârșită de o persoană concretă, în speța dată această persoană fiind Bahnaru Radu, însoțită de calificarea juridico-penală a faptei. Prin aceasta, organul de urmărire penală oficializează suspiciunile existente privind săvârșirea unei infracțiuni concrete de către o persoană determinată deja, iar în continuare toate acțiunile organului sunt îndreptate spre acumularea de probe într-o confirmare a vinovăției acesteia.

Apărarea a considerat că, calitatea de bănuit în privința lui Bahnaru Radu i-a fost atribuită acestuia din momentul pornirii urmăririi penale, adică din 11.10.2016 de către IP Ciocana și a expirat de drept la dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat să-i înainteze învinuirea lui Bahnaru Radu sau să-l scoată de sub urmărire penală.

A reținut că, în speță, înaintarea învinuirii de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal, or calitatea de bănuit în privința lui Bahnaru Radu expirase de drept, iar prin faptul că acesta a fost recunoscut în calitate de învinuit abia la 15 martie 2018, organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art.22 Cod de procedură penală.

Apărarea raportând cele expuse la cauza deferită judecătii, a reținut că calitatea de bănuit în privința lui Bahnaru Radu, odată ce a încetat de drept, ca urmare a expirării termenelor prescrise de alin.(2) art.63 Cod de procedură penală, i-a creat persoanei convingerea fermă că nu mai este bănuită și urmărită penal, adică o situație de certitudine privind finisarea procedurilor penale în privința sa. Reluarea urmăririi penale contrar cerințelor stipulate în art.22 alin.(2) și art.287 alin.(4) Cod de procedură penal, precum și celor din art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenție, urmează a fi considerată ca o încălcare a prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței prevăzute în art.251 alin.(2) Cod de procedură penală.

Apărarea a reținut că, nulitatea reluării urmăririi penale, în cazul dat, poate fi invocată la orice etapă a procesului penal de către părți și se ia în considerație de instanță, inclusiv și din oficiu, într-o astfel de interpretare, avocata a conchis că ordonanța procurorului din 15 martie 2018 prin care Bahnaru Radu a fost recunoscut în calitate de învinuit, este lovită de nulitate absolută, iar actele și acțiunile organului de urmărire penală efectuate după expirarea termenului legal de ținere a persoanei în calitate de bănuit, sunt nule.

Avocata a explicat că, Bahnaru Radu a fost reținut la data de 2 decembrie 2016 pe cauza penală nr. 2016482044. Eliberat prin ordonanța procurorului Gheorghe

Ciobanu la 3 decembrie 2016. Ulterior, reținut la 7 iunie 2017, s-a aflat în arest preventiv până la 25 aprilie 2018 când a fost eliberat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, judecător Rațoi Victor, fiind respins demersul procurorului privind prelungirea arestului preventiv. Bahnaru Radu a fost din nou reținut la 26 aprilie 2018, acesta aflându-se în arest preventiv încă, și plasat din nou în arest pe cauza penală analizată mai sus. Nici una din celelalte cauze penale nu este transmisă în judecată.

Apărarea a mai reținut că, cauza penală de învinuire a lui Bahnaru Radu a fost expediată în instanța de judecată în mai 2018. Ulterior la 17 august 2018, Codul penal a suportat modificări, inclusiv și art.190 care îi este imputat inculpatului. Astfel, acuzarea era obligată să modifice învinuirea, în legătură cu modificarea prevederilor legale. Or, precum s-a menționat supra, instanța este obligată să judece cauza penală doar în limitele învinuirii și conform legii.

Avocata a indicat că, prima instanță constatând comiterea infracțiunii de escrocherie de către Bahnaru Radu, după intima sa convingere, era obligată să recalifice acțiunile acestuia de la art.190 alin.(5) Cod penal (redacția Legii nr. 985-XV din 18.04.2002) la art.190 alin.(5) Cod penal (redacția Legi nr. 179/26.07.2018).

Apărarea a mai relevat că, prima instanță nu și-a îndeplinit obligația de a pune la baza hotărârii adoptate acele probe, care trebuiau a fi cercetate în condițiile nemijlocirii și contradictorialității, dându-i astfel posibilitatea inculpatului Bahnaru Radu de a se apăra efectiv împotriva acuzațiilor aduse în baza art.190 alin.(5) Cod penal.

De asemenea, apărarea a indicat că prima instanță a privat în mod ilegal apărarea de dreptul de a prezenta probe, precum și a fost încălcat dreptul la apărare a inculpatului.

3.1. Inculpatul Bahnaru Radu a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat.

De asemenea, inculpatul a depus apel suplimentar, prin care a înaintat solicitări similare primului apel.

În motivarea apelurilor inculpatul a invocat că, prima instanță la judecarea cauzei și-a depășit atribuțiile, or inculpatul a fost condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal, în redacția de până la 17.08.2018.

De asemenea, a indicat că prima instanță a încălcat dreptul la apărare a inculpatului, or inculpatului i-a fost oferit un avocat din oficiul, relevant fiind și faptul că inculpatul a fost lipsit de dreptul de a-i fi acordat ultimul cuvânt, la fel nu au fost soluționate corespunzător cererile de recuzare, nu au fost oferită posibilitate de a fi audiați martorii apărării, ne fiind respectate prevederile Codului de procedură penală.

A mai relevat că prima instanță nu a analizat și apreciat corespunzător circumstanțele speței, actul de învinuire, de asemenea, instanță nu a apreciat în mod întemeiat declarațiile martorilor audiați, or acestea sunt contradictorii.

3.2. Reprezentantul părții vătămate Alună Valeriu, în persoana d-lui Gumeniță Sergiu a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Bahnaru Radu recunoscut vinovat și condamnat să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră.

În motivarea apelului, a indicat că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

La caz, a notat că careva circumstanțe atenuate în privință lui Bahnaru Radu nu au fost constatate de către prima instanță. Mai mult, comportamentul acestuia atât la faza de urmărire penală cât și la judecarea cauzei urma să determine instanță de judecată la aplicarea unei pedepse mai aspre decât cea stabilită.

3.3. Avocata Gorencu Cornelia în numele inculpatului Bahnaru Radu a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Bahnaru Radu să fie achitat.

În motivarea apelului, apărarea a invocat că vinovăția lui Bahnaru Radu în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.27, 190 alin.(5), 196 alin.(4) Cod penal, nu a fost dovedită. Partea acuzării nu a prezentat probe concludente și pertinente privind vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

De asemenea, apărarea a reținut că în cadrul cercetării judecătorești Bahnaru Radu a indicat, că vina nu o recunoaște în săvârșirea infracțiunilor imputate. La fel, nu a recunoscut vina nici în cadrul urmăririi penale.

Apărarea a relevat că, în perioada anilor 2016-2017, I. Mihalachi a fost acea persoană care a dirijat atât afacerea cu terenul de la "Green HiL- Mall", cât și personal găsea cumpărători a cotei lui Bahnaru Radu și el personal practic la obligat să o vândă, din acest motiv apărarea consideră că toată această afacere a fost planificată din timp de I. Mihalachi cu Alună V. pentru a-l deposeda de cota de 50 % în "Green Hills Mall" SRL, cu scopul de a o obține gratuit. A mai menționat că, a fost influențat de către Alună V. și Mihalache I. care este nașul lui de cununie să facă tot ce îi spun, că altfel va fi plasat în arest preventiv, fapt care în final s-a și produs. În același timp, inculpatul a comunica că careva probleme de ordin financiar nu a avut cu ambii. Au apărut întrebări numai după: ce dreptul de arendă asupra terenului a fost cesionat de către SRL „SH Imobil”.

În astfel de circumstanțe, apărarea a considerat că anume Bahnaru Radu a suferit de pe urma acestor acțiuni. Prin urmare, apărarea a enunțat că în acțiunile lui Bahnaru Radu nu sunt întruni elementele infracțiunii de tentativă de escrocherie sau cauzarea de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții deosebit de mari față de Alună Valeriu, iar probele prezentate și susținute sunt insuficiente și irelevante.

Apărarea a reținut că, în cadrul examinării cauzei penale nu au fost prezentate probe concludente și pertinente întru confirmarea săvârșirii de către Bahnaru Radu a componentelor de infracțiune incriminate, nu a fost dovedită intenția acestuia în săvârșirea infracțiunii de tentativă de escrocherie și cea de cauzarea de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții deosebit de mari, urmărirea penală fiind efectuată cu încălcări procesuale, în obiectiv final, Bahnaru Radu urmând a fi achitat pe ambele epizoade.

3.4. Avocatul Babenco Borislav în numele părții vătămate Alună Valeriu a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Bahnaru Radu recunoscut vinovat și condamnat să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră.

Apărarea este de acord cu sentința primei instanțe în partea ce ține de calificarea faptelor comise de către Bahnaru Radu, însă nu este de acord cu mărimea

pedepsei stabilite or, consideră că prima instanță nu a luat în considerare criteriile de individualizare a pedepsei penale.

Avocatul a conchis că prima instanță a stabilit o pedeapsă prea mică pentru Bahnaru Radu, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile. Or, pedeapsa stabilită de către prima instanță în mărime de 9 ani, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2020, au fost respinse ca nefondate, apelul apărătorului Pascal Iuliana în interesele inculpatului Bahnaru Radu, apelul inculpatului Bahnaru Radu, apelul suplimentar al apărătorului Pascal Iuliana în interesele inculpatului Bahnaru Radu, apelul suplimentar al inculpatului Bahnaru Radu, apelul reprezentantului părții vătămate Alună Valeriu, Gumeniță Sergiu, apelul apărătorului Gorencu Cornelia în interesele inculpatului Bahnaru Radu și apelul avocatului Babenco Borislav în interesele părții vătămate Alună Valeriu, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a remarcat că sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art.101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente și utile, din care rezultă indubitabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.27, 190 alin.(5), 196 alin.(4) Cod penal.

În continuare, instanța de apel a enunțat că argumentele invocate de apărare, dar și de inculpatul Bahnaru Radu referitor la necesitatea achitării inculpatului de la comiterea infracțiunilor pentru care a fost condamnat, poartă un caracter declarativ și nu afectează soluția primei instanțe de fond, or probele analizate și apreciate atât de prima instanță, cât și de către instanța de apel indică că inculpatul a comis infracțiunile pentru care a fost condamnat.

Instanța de apel a reținut că, vinovăția inculpatului este demonstrată indubitabil prin autodenunțul inculpatului Bahnaru Radu, din 15.08.2016, conform căruia a menționat că înainte de a face acest autodenunț a efectuat vânzarea cotei sale părți în mărime de 50 % din capitalul social al SRL GREEN HILLS MALL către o altă persoană și semnând contractul de cesiune prin acțiunile sale a cauzat daune în proporții deosebit de mari prin abuz de încredere fără a își însuși ceva, prezenta cerere a scris-o conștient fără a fi impus de nimeni.

Totodată, instanța de apel a constatat că în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza nr.2016482044, s-a stabilit că există o bănuială rezonabilă de săvârșire de către Bahnaru Radu a faptelor de cauzare de daune materiale în proporții deosebit de mari lui Alună Valeriu prin înșelăciune și abuz de încredere, fără scop de însușire, prin urmărirea de nerestituire a împrumutului în mărime de 21 500 euro, precum dobândirea prin escrocherie a sumei de 28 500 euro, bani achitați de Alună Valeriu, sumă parte din 200 mii euro, și tentativa de dobândirea prin escrocherie a sumei de 178 500 euro, sumă de bani pretinsă de la Alună Valeriu, pentru cumpărarea cotei părți de 50 % din capitalul social al SRL "Green Hills Mall" cu activul deținut, dreptul de arendă asupra terenurilor pentru construcții cu suprafața de 4 ha și 2 ha în mun. Chișinău, str. Bucovinei.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apelanților în partea în care s-a invocat nevinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate, or aceste

argumente nu au fost probate, iar nerecunoașterea vinei de către inculpat, nu echivalează cu achitarea, de vreme ce probele prezentate de către acuzatorul de stat, inclusiv declarațiile părții vătămate și a martorilor într-un proces public și sub jurământ, avertizați fiind conform art.312 Cod penal, pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, confirmă pe deplin și fără ambiguități vinovăția acesteia, iar raționamentele aduse în sprijinul acestor afirmații au un scop de a evita răspunderea penală.

De asemenea, instanța de apel a reiterat că în ședința instanței de apel s-a stabilit indubitabil că declarațiile inculpatului Bahnaru Radu date în cadrul audierii sale în ședința de judecată, precum că a discutat cu Mihalachi Iurie și cu Alună Valeriu despre posibilitatea cât mai rapidă de restituire a terenului, Mihalachi Iurie i-a spus că trebuie să formuleze un autodenunț privind cesionarea terenului și să indice că a vândut deja cota către Alună Valeriu. A răspuns că bine, o să facă acest autodenunț, peste câteva zile a formulat acestuia denunț în formă electronică și l-a expediat pe poșta electronică către Mihalachi Iurie, nu își amintește în ce zi cu exactitate a expediat, dar a doua zi s-a prezentat la biroul lui Mihalachi Iurie, dumnealui i-a spus că a făcut careva modificări la autodenunț, l-a scos la imprimantă în mai multe exemplare și personal l-a semnat. Tot în acea zi a plecat la București, peste aproximativ o săptămână l-a contactat Alună Valeriu și i-a comunicat că autodenunțul a fost depus la organele competente, de către cine și cum nu cunoaște. Dar presupune că de Iurie Mihalachi sau Alună Valeriu, urmează a fi apreciate critic, or aceste mențiuni au fost făcute în vederea evitării de a fi atras la răspundere penală, fapt care reiese și din declarațiile părții vătămate, martorilor și a materialelor anexate la dosar.

Instanța de apel a mai reținut că, conform textului autodenunțului, Bahnaru Radu, a menționat faptul că prezenta cerere a scris-o conștient și fără a fi impus de nimeni.

Totodată, instanța de apel a notat că urmează a fi reținute și extrasele din Registrul bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral 0100313498 și 0100313499, respectiv, se constată că conform datelor din extrasul Registrului bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral 0100313498 și 0100313499, eliberat întreprinderii „Green Hills Mall” SRL, dreptul de arendă era înregistrat după întreprinderea „Green Hills Mall” SRL. Mențiunea fiind înregistrată la 20.11.2013.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a evidențiat că potrivit datelor din extrasul Registrului bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral 0100313498 din 25.11.2016, dreptul de arendă era înregistrat după întreprinderea „SDG Consulting” SRL. Mențiunea fiind înregistrată la 03.12.2014, temeiul înscrierii, fiind Hotărârea Judecătoriei Centru din 31.10.2014, Contract de cesiune nr. 2 din 19.03.2015. La 15.03.2016, fiind făcută mențiunea de grevare, de solicitantul „Flormin Com” SRL, temeiul, contract de societate civilă din 29.02.2016.

Conform datelor din extrasul Registrului bunurilor imobile pentru bunurile cu nr. cadastral 0100313499 din 25.11.2016, dreptul de arendă era înregistrat după întreprinderea „SDG Comerț” SRL. Mențiunea a fost înregistrată la 03.12.2014, temeiul înscrierii, fiind Hotărârea Judecătoriei Centru din 31.10.2014, Contract de cesiune nr. 2 din 19.03.2015. La 18.03.2016 fiind făcută mențiunea de grevare, de solicitantul „Kirsan Kom” SRL, temeiul, contract de colaborare din 25.02.2016.

Instanța de apel a indicat că, Bahnaru Radu a menționat faptul că Alună Valeriu cunoștea despre contractul încheiat între Kirsan SRL și FlorminCom SRL și despre valoarea acestor contracte de investiție din ce reiese că Alună Valeriu dorește să-și

atribuie gratuit cota în SRL "Green Hills Mall", suma împrumutului de 21 500 euro pe care o avea până la încheierea acordului din 14.06.2016 a vrut să o restituie, niciodată nu a negat faptul acestui împrumut, chiar dacă nu avea nici un document semnat între el și Alună Valeriu, ulterior suma împrumutului de 45 mii euro a perfectat-o într-un contract de împrumut pe care s-a obligat să-l restituie. Personal a formulat un demers către Alună Valeriu prin care i-a comunicat că este gata să-i restituie suma și să stabilească un grafic de achitări, însă până în prezent nu a primit nici un răspuns. Suma de 50 mii euro a primit-o de la Alună Valeriu în tranșe și 5 000 euro i-a restituit.

La materialele cauzei a fost anexată copia contractului de împrumut nr. 1 din 12.08.2016, conform căruia Bahnaru Radu în calitate sa de împrumutat se obligă să transmită cu împrumut împrumutatului, Alună Valeriu, mijloace bănești în mărime de 45 000 euro, împrumutul fiind acordat pe un termen de 3 luni, începând cu data de 12.08.2016 și până la data de 12.11.2016.

De asemenea, instanța de apel a reținut declarațiile părții vătămate Alună Valeriu care a menționat faptul că revenind la Chișinău, împreună cu Mihalachi Iurie, a fost la oficiul lui Stoianov Viorel, la solicitarea acestuia, unde se afla și juristul acestuia Luncari Vitalie. Ei au prezentat înscrisuri în original semnate de Bahnaru Radu, prin care se confirmă faptul ca Bahnaru Radu este implicat direct în tranzacție privind deposedarea de dreptul de arendă a SRL "Green Hills Mall", precum și primirea de către Bahnaru Radu a unui beneficiu bănesc în sumă de aproximativ 300 mii euro, încă în anii 2014-2015. Stoianov Viorel a menționat că Radu a primit și spații locative (apartamente), însă a menționat că la momentul respectiv nu dispune de documente și a zis că le va prezenta ulterior.

La 07.09.2016 SRL "Green Hills Mall" a declarat apel la hotărârea sect. Centru, Chișinău din 31.10.2014 prin care se legiferează cu autoritatea lucrului judecat cesionarea dreptului de arendă deținut de SRL "Green Hills Mall" către SRL "SH Imobil". Prin încheierea irevocabilă dosar număr nr.2ac- 1110/16 din 29 martie 2017 emisă de Curtea de Apel Chișinău, se repune în termen de declarare a apelului SRL "Green Hills Mall", se constată irevocabil că SRL "Green Hills Mall" nu a cunoscut și nu a putut cunoaște anterior despre ilegalitățile sus nominalizate, organizator și executor al cărora fiind Bahnaru Radu. Peste o perioadă de timp, s-a întâlnit el, Mihalachi Iurie și Bahnaru Radu în oficiu situat pe bd. Dacia 31 din mun. Chișinău, unde Bahnaru Radu în prezența lor a confirmat prin acte eliberate de OCT înstrăinarea dreptului de arendă asupra loturilor.

Totodată, instanța de apel a evidențiat că partea vătămată și martorii menționați au depus declarații cu privire la constatarea faptei prejudiciabile și identificarea făptuitorului, și nu au fost stabilite careva împrejurări pentru a da apreciere critică depozițiilor martorilor, odată ce nu a fost dovedită existența a careva relații ostile între inculpat, partea vătămată și martorul Iurie Mihalache.

Prin urmare, instanța de apel a relevat că argumentele inculpatului și a apărătorului precum că declarațiile părții vătămate și a martorilor sunt contradictorii și nu pot fi reținute ca întemeiate, or în speță nu s-au reținut divergențe esențiale între declarațiile părții vătămate și a martorilor, ele fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, fiind veridice și consecvente pe tot parcursul procesului penal.

În continuare, instanța de apel a reținut că, reieșind din probele administrate în cauză, inculpatul, prin înșelăciune și abuz de încredere l-a convins pe Alună Valeriu, în perioada lunilor mai-iunie 2016, acționând în scop de profit, urmărind scopul atât dobândirii ilicite a mijloacelor bănești de la Alună Valeriu în sumă de 178 500 euro,

cât și nerambursării mijloacelor bănești luate anterior de la ultimul ca împrumut, în sumă de 21 500 euro, știind cu certitudine că SRL ”Green Hills Mall” nu mai deține careva active, prin urmare cota sa de 50 % din capitalul statutar neprezentând careva valoare economică, abuzând de încrederea lui Alună Valeriu și înșelăciune, sub pretextul înstrăinării cotei sale de 50 % deținute în SRL ”Green Hills Mall”, cu activele-terenurile deținute în folosință pentru construcții din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, a solicitat și pe final au convenit cu Alună Valeriu asupra prețului tranzacției de 200 000 euro, bani care urmau a fi transmis lui Bahnaru Radu în rate. Bahnaru Radu, continuând acțiunile sale infracționale în vederea intrării în posesie a banilor în sumă de 178 500 euro, la 14.06.2016 a prezentat lui Alună Valeriu și au încheiat Acordul privind vânzarea cotei în firma ”Green Hills Mall” SRL, datat cu 14.06.2016.

Prin urmare, instanța de apel consideră demonstrat faptul că Bahnaru Radu având intenția de la bun început de a dobândi ilicit banii acestuia, deoarece cunoștea că SRL ”Green Hills Mall” nu deține terenurile asupra cărora anterior a avut drept de proprietate pentru construcții din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, iar în asemenea situație cota sa de 50 % deținută în SRL ”Green Hills Mall” nu putea constitui prețul de 200 000 euro, convingând partea vătămată că societatea deține asemenea active prin prezentarea documentelor eliberate de autorități anterior și care nu corespundeau realității obiective la data încheierii tranzacției. Prin aceste acțiuni, cert se confirmă intenția inculpatului de a însuși prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile părții vătămate Alună Valeriu. Prin urmare, este neîntemeiată trimiterea părții apărării la prezența pe caz a unor relații cu caracter civil. Instanța a menționat că, în cazul când una din părți, asumându-și angajamente, din start cunoaște că nu are posibilitate și nici dorința să le execute (în prealabil fiindu-i transmise bunuri de cealaltă parte, care astfel își pierde dreptul de proprietate asupra lor), este necesară intervenția legii penale. Astfel, în esență, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil, se face luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor și disponibilitatea efectivă a acestuia de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sânt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate.

Instanța de apel a reiterat că, temeiul aplicării răspunderii potrivit art.190 din Cod penal, apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile.

De asemenea, instanța de apel a explicat că practica judiciară a demonstrat, că sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voința, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului. Nu încape îndoială că, atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are, sau de fapt nu dispune de activele care le înstrăinează, etc., își demonstrează rea-voința în raport cu victima.

Astfel, instanța de apel a conchis că, acuzatorul de stat a prezentat suficiente probe din care rezultă că în perioada negocierilor cu Alună Valeriu și la data încheierii tranzacției Bahnaru Radu cunoștea cu certitudine că deși deținea 50 % cota-parte în SRL ”Green Hills Mall”, societatea nu mai deținea în active terenurile în folosință pentru construcții din mun. Chișinău, str. Bucovinei, cu suprafața de 4 ha și 2 ha, necăutând la acesta a încheiat tranzacția la suma de 200 000 euro, din care de fapt a

primit și a însușit suma de 50 000 euro: Ulterior, când sa depistat înșelăciunea, i-a restituit părții vătămate suma de 5 000 euro, urmând ca suma de 45 000 euro să fie restituiți în termen de 3 luni, însă nu i-a restituit până în prezent, cauzând părții vătămate Alună Valeriu daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere în proporții deosebit de mari.

Totodată, instanța de apel a notat că, nu poate reține ca întemeiate argumentele apelanților în partea în care s-a invocat că instanța a calificat eronat acțiunile inculpatului în baza art.27, 190 alin.(5) Cod penal, în redacția de până în anul 2018, or în vederea stabilirii dacă urmează a fi aplicate prevederile art. 90 alin.(5) Cod penal în vigoare la momentul comiterii faptei sau cele în vigoare la moment trebuie comparate prevederile din legea mai nouă (Legea nr. 179 din 26 iulie 2018) cu prevederile legii existente la momentul comiterii faptei și de a identifica dacă legea nouă se încadrează în condițiile prevederilor art.8 și 10 Cod penal, care clar stabilesc efectul retroactiv al legii penale, totodată caracterul penal al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Instanța de apel a concluzionat că, sentința contestată în speță este motivată atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare.

4.2. De asemenea, instanța de apel a reținut că argumentele apărării în partea în care s-a invocat că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare la fel nu pot fi reținute, or din materialele cauzei nu au fost identificate careva probe în acest sens.

Instanța de apel a apreciat critic și argumentele apărării în partea în care s-a invocat că inculpatului nu i-a fost oferit ultimul cuvânt, și că instanța a soluționat necorespunzător cererile de recuzare, or din dosar rezultă, că inculpatului i-a fost acordat ultimul cuvânt, iar la soluționarea cererii de recuzare instanța s-a ghidat de Codul de procedură penală, dar și Recomandarea nr. 93 a Curții Supreme de Justiție.

Pe de altă parte, instanța de apel a indicat că nici argumentele reprezentantului părții vătămate Alună Valeriu, Gumeniță Sergiu, dar și a avocatului Babenco Borislav în interesele părții vătămate Alună Valeriu, în partea în care s-a solicitat aplicarea în privință inculpatului a unei pedepse mai aspre, nu pot fi reținute.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel reiterând prevederile art.art.7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, a evidențiat că prima instanță justificat și motivat a reținut că reeducarea și corectarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea de societate.

Astfel, instanța de apel a menționat că corectarea și reeducarea inculpatului Bahnaru Radu este posibilă numai cu atragerea la răspundere penală, și numai aplicând față de acesta pedeapsa în baza art.art.27, 190 alin.(5) Cod penal, cu închisoare pe un termen de 8 ani 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitatea de antreprenariat pe un termen de 5 ani, în baza art.196 alin.(4) Cod penal, pedeapsă sub formă de 2 ani 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art.84 Cod penal și stabilirea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitatea de antreprenariat pe un termen de 5 ani.

În final, instanța de apel a statuat că careva abateri sau încălcări de ordin procedural, de către instanța de judecată, pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, nu au fost stabilite, motiv pentru care, apelurile depuse, atât în interesul inculpatului, cât și în interesul părții vătămate, împotriva sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 19 aprilie 2019, urmează a fi respinse ca nefondate.

5. Avocata Pascal Iuliana în numele inculpatului Bahnaru Radu, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia și solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cerințelor sale invocă argumente similare celor invocate în apel, suplimentar a reținut că, instanțele de fond nu au judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, în al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Totodată, declară că în speță, instanța de apel constatând că între părți este prezent un raport juridic cu caracter civil, totuși urma să ia în considerație că, în esență, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a cotei părți în valoare de 2 700 lei și prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate. Așa dar, luând în considerare faptul că între părți există un litigiu civil, soldat cu anularea contractului de vânzare-cumpărare, între părți fiind prezent un raport juridic cu caracter civil, totuși instanța a dat apreciere eronată faptului, că în speță a avut loc abuzul de încredere, care a stat la baza relației interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rândul lor au în suport relații comerciale, care cunoscând anumite evoluții și având amprenta încrederii, sânt exploatare cu rea-voință de potențialul escroc, la realizarea intenției infracționale.

În aceeași ordine de idei, relevă că instanța de apel urma să ia în considerație că, probele trebuie analizate corelat, în ansamblul lor, nu trunchiat, astfel încât hotărârea să se întemeieze pe toate probele cauzei, inclusiv și a apărării, condiție ce în cazul de față consideră că nu este întrunită. Din analiza și evaluarea probelor administrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în cadrul cercetării judecătorești, apărarea constată că instanța de apel a reținut eronat că probele în ansamblul lor nu coroborează spre a demonstra, nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată. Afirmă că, instanța de apel a ales să nu comenteze deloc argumentele și probele apărării.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond, constituie erori de drept prescrise în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, consideră că se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Asupra recursului declarat, prezintă referință procurorul, care se pronunță pentru admisibilitatea în principiu a acestuia, cu transmiterea acestuia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție pentru a fi dispusă înlăturarea erorilor de drept contestate.

În motivarea poziției, acuzatorul de stat notează că instanța de apel nu a dat răspuns la argumentele invocate de apărare privind încălcarea dreptului la apărare,

care este statutul lui Mihalache Iurie pe această cauză penală, nerespectarea termenului de pornire a urmăririi penale, legalitatea refuzului organului de urmărire penală de a efectua confruntarea între inculpatul Bahnaru Radu și partea vătămată Alună Valeriu, legalitatea aflării inculpatului Bahnaru Radu în calitate de bănuț.

6.1. Asupra recursului declarat, prezintă referință reprezentantul părții vătămate Alună Valeriu, Gumeniță Sergiu care se pronunță pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind inadmisibil, cu menținerea hotărârilor contestate.

În motivarea poziției, indică că motivele invocate în recurs sunt formale, cu un substrat bazat pe circumstanțe rupte din contexte.

Cu referire la argumentele apărării privind existența unor relații civile între inculpat și partea vătămată, relevă că până în prezent inculpatul Bahnaru Radu nu a returnat părții vătămate și nici nu a avut intenția de a returna suma de 45 000 euro, iar pentru a atribui un aspect civil acestei escrocherii, inculpatul a propus părții vătămate de a semna un contract de împrumut pe banii care ia însușit ilegal, bani care nici până în prezent nu au fost returnați.

7. Judecând recursul ordinar declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În corespundere cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit reține că, în susținerea recursului s-a invocat temeiul prevăzut de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra

tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Analizând textul deciziei contestate, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate și în acest context ține să menționeze următoarele.

Instanța de recurs evidențiază că, nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective. Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului Bahnaru Radu în baza infracțiunilor incriminate.

Așadar, instanța de recurs lecturând materialele cauzei penale, raportând cererea de apel declarată de avocata Pascal Iuliana în numele inculpatului la conținutul, argumentele și motivarea cuprinsă în decizia instanței de apel constată că, instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor esențiale invocate în apel, care ar putea răsturna hotărârea primei instanțe.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează că instanța de apel urma să dea o apreciere erorilor identificate de către apărare, privind nerespectarea termenului de pornire a urmăririi penale, precum și asupra legalității perioadei aflării inculpatului Bahnaru Radu în calitate de bănuț.

De asemenea, nu au primit o apreciere nici argumentelor semnalate de către apărare, privind legalitatea refuzului organului de urmărire penală de a efectua confruntare între inculpatul Bahnaru Radu și partea vătămata Alună Valeriu, limitarea dreptului apărării de a prezenta martori la etapa judecării cauzei penale în prima instanță, precum și încălcarea normelor de procedură penală privind consemnarea declarațiilor martorului și părții vătămate în cadrul ședinței de judecată, prin ce s-a adus atingere principiului, egalității armelor și contradictorialității în procesul penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit evidențiază că instanța de apel nu a făcut o claritate asupra argumentelor invocate de către apărare precum că, „apărarea consideră că acțiunile inculpatului nu se încadrează în cele prevăzute de norma penală, în speță persistând niște relații civile, având în vedere și cauzele civile aflate în examinare în cadrul instanțelor de judecată”.

Tot în acest context, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate.

Astfel, Colegiul penal explică că motivarea hotărârii reprezintă un element de transparență a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecării, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului, urmare a unui raționament logic-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal,

oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia. (Hirvisaari c. Finlandei, (2001) § 30).

Pe de altă parte, instanța de recurs apreciază ca fiind drept întemeiate argumentele apărării în partea ce ține de faptul că, atât prima instanță cât și instanța de apel au pus la baza hotărârilor de condamnare a inculpatului Bahnaru Radu declarațiile martorilor Stoianov Viorel și Luncari Vitalie, martori care nu au fost audiați în instanțele de fond.

În plus, Colegiul penal lărgit reține că instanțele de fond au reținut la baza hotărârilor de condamnare și autodenunțul inculpatului Bahnaru Radu din 15 august 2016, autodenunț asupra căruia partea apărării a semnalat precum și a prezentat probe care ridică suspiciuni privind falsificarea acestuia, însă acesta a fost reținut cu titlu de probă pertinentă și concludentă fără a fi combătute argumentele părții apărării și a argumenta admisibilitatea probei.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că concluziile instanței de apel nu cuprind un substrat factologic, având la bază doar probe indirecte și intermediare. Or, conform prevederilor art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1) - (4) Cod de procedură penală, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeele probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera statistic probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate în decizie, poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, însă, așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Potrivit prescripțiilor art.414 Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal lărgit constată că, în speța discutată, și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art.art.93, 95, 101 Cod de procedură penală și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, argumentând clar concluziile sale, ținând cont de motivele expuse în pct.7 din prezenta decizie.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocata Pascal Iuliana în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Bahnaru Radu xxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 15 februarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală, în cauza penală
în privința lui **Bahnaru Radu xxx.**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 decembrie 2021, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatului Bahnaru Radu, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2020, și a fost dispusă rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

2. Am semnat cu respect decizia, dar cu privire la soluția adoptată, îmi exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar declarat de către avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatului, urma a fi respins ca inadmisibil cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2020.

3. Având în vedere materialele cauzei, consider corectă soluția instanței de apel, prin care au fost respinse ca nefondate apelul avocatului Pascal Iuliana în numele inculpatului Bahnaru Radu, apelul inculpatului Bahnaru Radu, apelul suplimentar al avocatului Pascal Iuliana în numele inculpatului Bahnaru Radu, apelul suplimentar al inculpatului Bahnaru Radu, apelul reprezentantului părții vătămate Alună Valeriu, Gumeniță Sergiu, apelul avocatului Gorencu Cornelia în numele inculpatului Bahnaru Radu și apelul avocatului Babenco Borislav în numele părții vătămate Alună Valeriu și a fost menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4. Or, analizând argumentele invocate în recursul ordinar declarat, privind faptul că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale și nu a dat răspuns alegațiilor de bază invocate de către inculpatul Bahnaru Radu și avocatul acestuia, consider că motivele reflectate în recurs și opinia subiectivă a recurentului asupra motivelor date nu constituie în acest sens, temei de intervenire în decizia instanței de apel. Mai mult, instanța de apel respingând apelurile avocatului Pascal Iuliana în numele inculpatului și inculpatului Bahnaru Radu, și-a motivat soluția detaliat, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată, la caz lipsesc.

Așadar, țin să menționez că temeiul de recurs invocat de avocatul Pascal Iuliana prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma aspectelor indicate de acesta, că: „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”, în prezenta speță nu s-a confirmat, or prin hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și soluția în baza

probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 60-84, vol. IX).

La fel, rețin că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere fără modificări a sentinței primei instanțe de condamnare a inculpatului Bahnaru Radu, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 190 alin. (5), art. 196 alin. (4) Cod penal, just constatând că prin probele administrate se demonstrează vinovăția inculpatului Bahnaru Radu în comiterea acestor infracțiuni, că anume acesta a săvârșit tentativă de însușire prin înșelăciune și abuz de încredere a mijloacelor bănești de la Alună Valeriu, în sumă totală de 178000 euro, echivalent a 3938623 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, la fel inculpatul Bahnaru Radu a săvârșit infracțiunea de cauzare de daune materiale în proporții deosebit de mari lui Alună Valeriu prin înșelăciune și abuz de încredere, prin urmărirea scopului de nerestituire a împrumutului în mărime de 21500 euro, echivalent a 475733 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

În acest sens, conchid că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului deciziei.

La fel, țin să menționez că nu pot fi acceptate argumentele recurentului invocate în apeluri și repetat în recursul ordinar, ce țin de aprecierea probelor în prezenta speță, or din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, conform prevederilor art. 27, 101 Cod de procedură penală, fără a admite careva erori de fapt sau de drept, la acest aspect s-a expus în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Totodată, consider că recursul declarat de avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatului nu este motivat, iar argumentele invocate nu sunt în măsură să răstoarne soluția adoptată și nu constituie temei de implicare a instanței de recurs ordinar.

Astfel că, careva încălcări pe care le invocă recurentul nu se regăsesc în speța dată, iar la caz nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de lege, iar argumentele avocatului descrise în recurs sunt neîntemeiate, fără a fi indicate erori de drept concrete, ce ar servi temei de implicare a instanței de recurs în soluția adoptată.

Pentru aceste motive am optat pentru respingerea ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către avocatul Pascal împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe Bahnaru Radu xxx, cu menținerea deciziei instanței de apel, ca fiind legală și întemeiată.

Judecător

Cobzac Elena